

U 21/2009 rd

Statsrådets skrivelse till Riksdagen om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck (Eurodacförordningen)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska gemenskapernas

kommissions förslag av den 3 december 2008 till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämp

ning av förordningen om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat och en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 26 mars 2009

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Konsultative tjänstemannen Maarit Nikander

INRIKESMINISTERIET

PROMEMORIA
EU/2008/1689

**STATSRÅDETS SKRIVELSE TILL RIKSDAGEN OM KOMMISSIONENS FÖRSLAG
KOM(2008) 825 SLUTLIG OM EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORD-
NING OM INRÄTTANDE AV EURODAC FÖR JÄMFÖRELSE AV FINGERAVTRYCK
FÖR EN EFFEKTIV TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGEN OM KRITERIER OCH
MEKANISMER FÖR ATT AVGÖRA VILKEN MEDLEMSSTAT SOM HAR ANSVARET
FÖR ATT PRÖVA EN ANSÖKAN OM INTERNATIONELLT SKYDD SOM EN TRED-
JELANDSMEDBORGARE ELLER EN STATSLÖS PERSON HAR GETT IN I NÅGON
MEDLEMSSTAT (EURODACFÖRORDNINGEN)**

1 Allmänt

Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 trädde i kraft den 15 december 2000. Eurodac är ett IT-system som används över hela gemenskapen och vars ursprungliga syfte var att underlätta tillämpningen av Dublinkonventionen. Målet med konventionen var i sin tur att skapa en tydlig och praktiskt genomförbar metod för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som lämnats in i en medlemsstat. Konventionen ersattes 2003 av rådets förordning (EG) nr 343/2003, Dublinförordningen (nedan kallad ansvarsförordningen). Eurodac togs i drift i januari 2003.

Systemet för kriterier och mekanismer för att avgöra ansvaret för att pröva en asylansökan (det s.k. Dublinsystemet) grundar sig på ansvarsförordningen och Eurodacförordningen och deras tillämpningsförfordningar:

- rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat

- rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen

- kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003

- rådets förordning (EG) nr 407/2002 av den 28 februari 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2725/2000.

Riksdagen har behandlat Eurodacförordningen (EG) nr 2725/2000 under dokumentnumret U 25/1999 rd och ansvarsförordningen (EG) nr 363/2003 under dokumentnumret U 72/2001 rd.

Inom ramen för Haagprogrammet uppmanades kommissionen att förelägga rådet och Europaparlamentet förslag till rättsakter för den andra etappen i det gemensamma europeiska asylsystemet, med målet att dessa rättsakter ska kunna antas före utgången av 2010. Enligt kommissionens strategiska plan för asylpolitiken från juni 2008 är revideringen av Eurodacförordningen ett led i arbetet att skapa ett gemensamt europeiskt asylsystem. Samtidigt med förslaget till Eurodacförordning lades förslag till omarbetning av ansvarsförordningen och direktivet om mottagningsvillkoren fram. Tanken är att alla tre förslagen ska antas samtidigt. Förslagen syftar till högre grad av harmonisering och förbättrade normer för det gemensamma europeiska asylsystemet. Dessutom föreslog kommissionen i februari 2009 att det inrättas en europeisk byrå för stöd till samarbete i asylfrågor. Senare i år kommer kommissionen att lägga fram förslag till ändring av skyddsdirektivet och direktivet om asylförfaranden.

Behovet av att inrätta en förvaltningsmyndighet för att driva stora IT-system förankras

i förordningen om Schengens informationssystem (SIS II) och förordningen om informationssystemet för viseringar (VIS) (SIS II-förordningen (EG) nr 1987/2006 och VIS-förordningen (EG) nr 767/2008). I de gemensamma uttalanden som lades fram i samband med dessa förordningar enades rådet och Europaparlamentet om att förvaltningsmyndigheten i fråga skulle ta formen av ett gemenskapsorgan. I en konsekvensbedömning som gjordes inför inrättandet av förvaltningsmyndigheten kom man till slutsatsen att det i längden skulle gynna produktiviteten och reducera driftkostnaderna om alla de stora IT-systemen samlades på en plats, under gemensam ledning och med en gemensam plattform. Det bedömdes därför att den planerade förvaltningsmyndigheten för SIS II, VIS och Eurodac bäst skulle organiseras i form av ett gemenskapsorgan inom kategorin tillsynsmyndighet (regulatory agency). I vår lägger kommissionen fram ett förslag till förvaltning av de stora IT-systemen.

I juni 2007 offentliggjorde kommissionen en utvärderingsrapport om genomförandet av Dublinsystemet, som omfattade de första tre åren som Eurodac var i drift. Enligt rapporten tillämpas i allmänhet förordningen på ett tillfredsställande sätt. Samtidigt påpekas dock en del problem kopplade till de nuvarande bestämmelsernas effektivitet som behöver åtgärd

I rapporten framhålls också att vissa medlemsstater fortfarande dröjer alltför länge med att sända över uppgifter om fingeravtryck. Det faktum att Eurodacförordningen bara innehåller en vag tidsangivelse för när uppgifterna ska sändas över leder i praktiken ofta till fördröjningar. Detta är ett allvarligt problem eftersom en för sen överföring av uppgifterna kan leda till ett helt annat resultat i förhållande till principerna om ansvarsfrågan enligt Dublinförordningen. I utvärderingsrapporten understryks det också att bristen på en effektiv metod för medlemsstaterna att upplysa varandra om den asylsökandes status leder till att uppgifter inte effektivt och korrekt kan raderas från systemet. En medlemsstat som har lagt in uppgifter om en viss person i systemet är ofta omedveten om att en annan ursprungsmedlemsstat har raderat uppgifter om personen, och att den först-

nämnda medlemsstaten alltså också borde radera sina uppgifter. Det är därför svårt att på ett tillfredsställande sätt slå vakt om principen att ”uppgifter ska förvaras på ett sätt som förhindrar identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka uppgifterna samlades in”.

Enligt analysen i rapporten försämrar också kommissionens och Europeiska datatillsynsmannens möjligheter att övervaka systemets funktion genom vissa oklarheter när det gäller de nationella myndigheter som har tillgång till Eurodac. Statistiken om Eurodac visar dessutom att personer som redan beviljats asyl i en medlemsstat i vissa fall ändå åter ansöker om asyl i en annan medlemsstat, och ibland till och med i samma medlemsstat igen. Enligt den nu gällande Eurodacförordningen är emellertid de tidigare asyluppgifterna inte tillgängliga för den medlemsstat som för in data om den aktuella personen vid en ny ansökan. Således är det fullt möjligt för en person som redan beviljats asyl i en medlemsstat att på nytt ansöka i en annan, vilket är emot principen om att en enda medlemsstat ska vara ansvarig i varje enskilt fall.

Kommissionen menar att ansvarsförordningen i sin nuvarande lydelse inte räcker till för att ge det effektiva stöd för tillämpningen av Dublinförordningen som behövs. I nuläget kan medlemsstaterna besluta att utgå från vissa egna tolkningar som kan undergräva en konsekvent tillämpning av Eurodacförordningen. Detta kan leda till stora inbördes skillnader med rättsosäkerhet som följd.

Kommissionen lägger fram förslag till lösningar på de problem som nämns i utvärderingsrapporten om Eurodacförordningen. De gäller i synnerhet överföring av data om fingeravtryck, förvaltningen av uppgifter (tillgång till och radering av uppgifter i systemet), systemets funktion och problem relaterade till skyddet av personuppgifter.

Förslaget ska göra tillämpningen av Eurodacförordningen mer effektiv, anpassa texten till övrig gemenskapslagstiftning på asylområdet som utvecklats sedan förordningen först antogs, uppdatera vissa bestämmelser som en anpassning till yttre förändringar, skapa en ny ledningsstruktur och förbättra skyddet av personuppgifter.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

För att effektivisera tillämpningen av Eurodacförordningen krävs det ett flertal tekniska ändringar. Kommissionen föreslår att rådets förordning (EG) nr 2725/2000 omarbetas. Syftet med förslaget är att ändra rådets förordning (EG) nr 2725/2000 och det har samma rättsliga grund som den förordningen, nämligen artikel 63.1 a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Kommissionen föreslår därför att tillämpningsförordningen (EG) nr 407/2002 upphävs och att dess bestämmelser infogas i den nya Eurodacförordningen. Dessutom föreslår kommissionen att den kommitté som inrättades genom den ursprungliga förordningen avskaffas eftersom den enda bestämmelse för vilken det krävs ett kommittéförfarande (statistik som den centrala enheten är skyldig att föra) har visat sig vara av ringa betydelse och kommittén inte har sammankallats en enda gång så länge den har funnits.

För att effektivisera tillämpningen av Eurodacförordningen kommer tydligare tidsfrister för överföringen av uppgifter att införas. Den gällande förordningen har inga tydliga tidsfrister för överföring och det kan medföra stora fördröjningar. I förslags anges en frist på 48 timmar. I den gällande förordningen föreskriver artikel 4.1 att fingeravtryck ska tas och överföras "skyndsamt" till den centrala enheten.

Medlemsstaterna får inte tillräckligt med information om uppgifter som andra medlemsstater har raderat i sina databaser eller om sökande som redan har fått asyl i någon annan medlemsstat. Med tanke på kraven på uppgiftsskydd behövs det också bättre rutiner för raderingen av uppgifter. Detta kan underlättas genom att det går ut information från det centrala systemet till medlemsstaterna när uppgifter ska raderas, föreslår kommissionen. Därmed kan också kraven på skydd för personuppgifter beaktas bättre.

I den nuvarande Eurodacförordningen anges följande: efter fem år från det att Eurodac har inlett sin verksamhet ska beslut fattas om huruvida uppgifter om flyktingar ska fortsätta lagras och göras sökbara, eller om de ska raderas i förtid så snart en person har erkänts som flykting. Hittills har uppgifterna lagrats

men inte gått att söka i maskinellt. För att göra informationen om de personer som redan har beviljats internationellt skydd i en medlemsstat tillgänglig för övriga medlemsstater ska blockeringen av dessa uppgifter tas bort, dvs. sökning i uppgifterna ska bli möjlig, föreslår kommissionen.

Förslaget har en ny bestämmelse som kräver att medlemsstaterna anger i Eurodac att de tillämpar klausuler om frivilligt ansvar i ansvarsförordningen, och således tar ansvar för en sökande som de normalt inte skulle vara ansvariga för enligt kriterierna i förordningen. Den nya bestämmelsen underlättar enligt förslaget kommunikationen mellan medlemsstaterna och förebygger på så sätt osäkerhet hos den asylsökande genom att göra det klart vilken medlemsstat det är som behandlar hans eller hennes ansökan.

Det finns också ett behov av att anpassa förordningen till de övriga gemenskapsrättsakter inom asylområdet som har tillkommit sedan den ursprungligen antogs. Kommissionen föreslår därför att förordningen även ska omfatta subsidiärt skydd, och att definitionen av utlänningar ska anpassas enligt övriga rättsakter ("tredjelandsmedborgare och statslösa personer"). Vissa bestämmelser behöver också uppdateras för att bättre svara mot de yttre förändringar som skett sedan förordningen antogs. Den rättsakt vars tillämpning Eurodacförordningen ska underlätta har bland annat transformerats (från Dublinkonventionen till Dublinförordningen, den gemensamma tillsynsmyndighetens uppgifter har tagits över av Europeiska datatillsynsmannen, och möjligheten att sända data till den centrala enheten i annan form än direkt elektronisk överföring har blivit föråldrad). Alla dessa förändringar speglas således i förslaget.

För att skapa samstämmighet med ansvarsförordningen, alltså Dublinförordningen, bör lagringsperioden för uppgifter om tredje-landsmedborgare och statslösa personer vars fingeravtryck tagits upp i samband med att de olagligen passerat en medlemsstats yttre gräns vara lika med den period under vilken en medlemsstat ska vara ansvarig på grundval av dessa uppgifter enligt artikel 14.1 i Dublinförordningen, dvs. ett år. I den gällande Eurodacförordningen är lagringstiden två

år. Kraven på uppgiftsskydd och i synnerhet principen om proportionalitet förbättras genom att uppgifter ska förvaras på ett sätt som förhindrar identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka uppgifterna samlades in.

Respekten för personuppgifter kommer att förbättras genom en ändring av bestämmelsen om hur ansvariga nationella myndigheter ska utses (det ska från och med nu anges exakt vilken enhet som är ansvarig och vilken som är kopplingen mellan denna enhets arbetsuppgifter och ändamålet med Eurodac). För att öka öppenheten bör också en förteckning över de ansvariga nationella myndigheterna offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. I förslaget ingår också uppdaterade och förtydligade bestämmelser om befogenheterna i de olika leden i förvaltningen av databasen (kommissionen, förvaltningsmyndigheten, det centrala systemet). Till dess att en förvaltningsmyndighet inrättas för de tre systemen ska kommissionen fortsätta vara ansvarig för driften av den centrala enheten och barga för säkerheten då uppgifter överförs till och från Eurodac.

3 Innehållet i artiklarna

KAPITEL I: ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1: Syftet med Eurodac

Artikeln anger syftet med Eurodac och föreskriver för vilket syfte uppgifterna får användas. Syfte ska vara att bistå med att fastställa vilken medlemsstat som enligt ansvarsförordningen som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat samt att också i övrigt underlätta tillämpningen av ansvarsförordningen på de villkor som anges i denna förordning. Fingeravtryck och andra personuppgifter får behandlas i Eurodac endast i de syften som anges i artikel 32.1 i ansvarsförordningen. Ursprungsmedlemsstaten får också använda uppgifter som är avsedda för Eurodac i databaser som inrättats enligt nationell lagstiftning.

Artikel 2: Definitioner

Artikeln anger vilka definitioner som används i förordningen. Person som beviljats internationellt skydd motsvarar definitionen på internationellt skydd i artikel 2 a i rådets direktiv 2004/83/EG. De termer som definieras i artikel 2 i direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och artikel 2 i ansvarsförordningen ska ha samma betydelse som i förordningen.

Artikel 3: Systemarkitektur och grundläggande principer

Eurodac ska bestå av en central databas för fingeravtryck (det centrala systemet) och en kommunikationsinfrastruktur mellan det centrala systemet och medlemsstaterna (krypterade Eurodac-data). Varje medlemsstat ska inrätta ett sammanhållet och för ändamålet utformat datasystem på nationell nivå, som ska användas för kommunikationen med det centrala systemet.

De uppgifter om personer som omfattas av förordningen som behandlas vid det centrala systemet ska behandlas på ursprungsmedlemsstatens vägnar med lämpliga tekniska hjälpmedel. De regler som styr Eurodac ska också tillämpas på operationer som medlemsstaterna utför från det att uppgifterna överförs till det centrala systemet till dess att resultaten av jämförelsen används.

Dessutom föreskriver artikeln om förfarandet för att ta fingeravtryck. Förfarandet ska fastställas och tillämpas i enlighet med nationell praxis i den berörda medlemsstaten och i enlighet med de bestämmelser om skydd som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

Artikel 4: Förvaltningsmyndighetens operativa ansvar

Artikeln föreskriver om förvaltningsmyndighetens och kommissionens operativa ansvar för Eurodac. Under en övergångsperiod

ska ansvaret övergå till en förvaltningsmyndighet som ska finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget.

Förvaltningsmyndigheten ska också ansvara för följande uppgifter i fråga om kommunikationsinfrastrukturen: övervakning, säkerhet och amordning av kontakterna mellan medlemsstaterna och leverantören. Kommissionen ska ansvara för alla övriga aspekter på kommunikationsinfrastrukturen, särskilt uppgifter som gäller genomförandet av budgeten, förvärv och förnyande och avtalsfrågor. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten övertar ansvaret, ska kommissionen ha ansvar för den operativa förvaltningen av Eurodac.

Vidare ingår det bestämmelser om vad som ingår i den operativa förvaltningen och om tystnadsplikt och annan likvärdig sekretessskyldighet för all personal vid förvaltningsmyndigheten som arbetar med Eurodacuppgifter.

Artikel 5: Statistik

Förvaltningsmyndigheten ska varje månad upprätta statistik över det centrala systemets funktionssätt. I slutet av varje år ska statistik upprättas i form av en sammanställning av de data för varje månad som samlats in under året. Dessutom ingår det detaljerade bestämmelser om vilka uppgifter statistiken ska innehålla.

KAPITEL II: SÖKANDE AV INTERNATIONELLT SKYDD

Artikel 6: Insamling, överföring och jämförelse av fingeravtryck

Artikeln förskriver om tagande av fingeravtryck på sökande av internationellt skydd och om överföring och jämförelse av fingeravtryck. Varje medlemsstat ska enligt punkt 1 snarast efter det att ansökan enligt definitionen i artikel 20.2 i ansvarsförordningen har lämnats in ta fingeravtryck av alla fingrar av alla sökande av internationellt skydd som är 14 år eller äldre. De ska senast 48 timmar efter dagen för ansökan överföra dessa uppgifter tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 7 till det centrala systemet.

Den ansvariga medlemsstaten ska enligt punkt 2, när en sökande av internationellt skydd anländer i medlemsstaten i fråga efter en överföring enligt ansvarsförordningen, enbart översända ett meddelande om att överföringen av de berörda uppgifterna genomförts. Dessa uppgifter ska bevaras i enlighet med artikel 8, för överföring enligt artikel 6.5.

Enligt punkt 3 ska de uppgifter om fingeravtryck som har överförts av en medlemsstat automatiskt jämföras med uppgifter om fingeravtryck som har överförts av andra medlemsstater och som redan är lagrade i det centrala systemet.

På begäran av en medlemsstat ska det enligt punkt 4 säkerställas i det centrala systemet att den jämförelse som avses i punkt 3, förutom uppgifter från andra medlemsstater, även omfattar uppgifter om fingeravtryck som tidigare har överförts av den medlemsstaten.

Från det centrala systemet ska träffen eller det negativa resultatet av jämförelsen automatiskt överföras till ursprungsmedlemsstaten, enligt punkt 5. Om det rör sig om en träff ska de uppgifter som avses i artikel 7 jämte uppgift om den markering som avses i artikel 14.1 överföras för alla datafiler som motsvarar träffen.

Artikel 7: Registrering av uppgifter

Artikeln anger vilka uppgifter ska registreras i det centrala systemet: uppgifter om fingeravtryck, ursprungsmedlemsstat, plats och datum för ansökan om internationellt skydd, kön, det referensnummer som används av ursprungsmedlemsstaten, det datum då fingeravtrycken togs, det datum då uppgifterna överfördes till det centrala systemet och operatörens användar-ID.

Artikel 8: Lagring av uppgifter

Varje sådan sammanställning av uppgifter som avses i artikel 7 ska lagras i det centrala systemet i tio år från och med den dag då fingeravtrycken togs. Vid utgången av denna period ska uppgifterna automatiskt raderas ur det centrala systemet.

Artikel 9: Förtida radering av uppgifter

Uppgifter om en person som har fått medborgarskap i en medlemsstat ska raderas inom en viss tid, enligt punkt 1. De ska raderas före utgången av den tioårsperiod som avses i artikel 8 ska ur det centrala systemet i enlighet med artikel 20.3 så snart som ursprungsmedlemsstaten får kännedom om att personen har fått ett sådant medborgarskap. De ansvariga för det centrala systemet ska enligt punkt 2 informera varje ursprungsmedlemsstat om att en annan ursprungsmedlemsstat har raderat uppgifter som gett upphov till en träff med överförda uppgifter om en person som omfattas av artikel 6 eller 10.

KAPITEL III: TREDJELANDSMEDBORGARE ELLER STATSLÖSA PERSONER SOM GRIPS I SAMBAND MED ATT DE OLAGLIGEN PASSERAR EN YTTRE GRÄNS

Artikel 10: Insamling och överföring av uppgifter om fingeravtryck

Artikeln har bestämmelser om insamling och överföring av fingeravtryck från tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som grips i samband med att de olagligen passerar en yttre gräns. Enligt punkt 1 ska varje medlemsstat, i enlighet med de bestämmelser om skydd som anges i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter, skyndsamt ta fingeravtryck av alla fingrar av varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är 14 år eller äldre och som grips av de behöriga kontrollmyndigheterna i samband med att de olagligen passerar medlemsstatens gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land och som inte avvisas.

Den berörda medlemsstaten ska enligt punkt 2 senast 48 timmar efter den dag då gripandet ägt rum till det centrala systemet överföra följande uppgifter med avseende på varje person som avses i punkt 1: uppgifter om fingeravtryck, ursprungsmedlemsstat, plats och datum för gripandet, kön, det refe-

rensnummer som används av ursprungsmedlemsstaten, det datum då fingeravtrycken togs, det datum då uppgifterna överfördes till det centrala systemet och operatörens användar-ID.

Artikel 11: Registrering av uppgifter

De uppgifter som överförs till det centrala systemet enligt artikel 10.2 ska enligt punkt 1 registreras uteslutande för att jämföras med de uppgifter om sökande av internationellt skydd som senare överförs till det centrala systemet (dock utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5). Det centrala systemet får inte användas för att jämföra uppgifter som överförs till det enligt artikel 10.2 med uppgifter som tidigare har registrerats i det, och inte heller med uppgifter som senare överförs till det enligt artikel 10.2.

När det gäller jämförelsen av de uppgifter om sökanden av internationellt skydd som senare överförs till det centrala systemet med de uppgifter som avses i punkt 1 ska enligt punkt 2 de förfaranden som anges i artikel 6.3 och 6.5 tillämpas.

Artikel 12: Lagring av uppgifter

Punkt 1 föreskriver att varje sammanställning av uppgifter om en tredjelandsmedborgare eller statslös person som avses i artikel 10.1 ska lagras i det centrala systemet i ett år från och med den dag då personens fingeravtryck togs. Vid utgången av denna period ska uppgifterna automatiskt raderas ur det centrala systemet.

Uppgifter om en tredjelandsmedborgare eller statslös person som avses i artikel 10.1 ska enligt punkt 2 raderas. De ska raderas omedelbart ur det centrala systemet om ursprungsmedlemsstaten före utgången av den period på ett år som avses i punkt 1 får kännedom om att ett uppehållstillstånd har utfärdats för tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen, tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen har lämnat medlemsstaternas territorium eller har fått medborgarskap i en medlemsstat.

De ansvariga för det centrala systemet ska enligt punkt 3 och 4 informera alla ursprungsmedlemsstater om att uppgifter, av

den orsak som anges i punkt 2, raderats av en annan ursprungsmedlemsstat som registrerat en träff på överförda uppgifter om en person som omfattas av artikel 6 eller 10.

KAPITEL IV: TREDJELANDSMEDBORGARE ELLER STATSLÖSA PERSONER SOM BEFUNNITS UPPEHÅLLA SIG OLAGLIGEN I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 13: Jämförelse av uppgifter om fingeravtryck

Artikeln har bestämmelser om jämförelse av uppgifter om fingeravtryck av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som befunnits uppehålla sig olagligen i en medlemsstat. Varje medlemsstat får enligt punkt 1, till det centrala systemet överföra uppgifter om fingeravtryck som den har tagit av varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är 14 år eller äldre. De kan göra det för att kontrollera om en tredjelandsmedborgare eller statslös person som befunnits uppehålla sig olagligen på dess territorium tidigare har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat. Vidare sägs det att det i allmänhet finns anledning att kontrollera om en tredjelandsmedborgare eller en statslös person förklarar sig ha lämnat in en ansökan om internationellt skydd men inte anger i vilken medlemsstat han eller hon har lämnat in ansökan. Det finns också anledning att kontrollera om en person inte söker internationellt skydd men protesterar mot att skickas tillbaka till sitt ursprungsland genom att åberopa att han eller hon skulle råka i fara, eller han eller hon på annat sätt försöker förhindra att han eller hon avlägsnas genom att vägra att samarbeta för att fastställa sin identitet (särskilt genom att underlåta att visa identitetshandlingar eller genom att visa falska identitetshandlingar).

Om medlemsstaterna deltar i det förfarande som anges i punkt 1 ska de, när det gäller tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som avses i den punkten, till det centrala systemet överföra uppgifter om fingeravtryck av alla fingrarna eller åtminstone pekfinger-

na (och om dessa saknas avtryck av alla andra fingrar). Detta enligt punkt 2.

De uppgifter om fingeravtryck från en tredjelandsmedborgare eller statslös person som avses i punkt 1 ska enligt punkt 4 överföras till det centrala systemet uteslutande för att jämföras med uppgifter om fingeravtryck av asylsökande som har överförts av andra medlemsstater och som redan har registrerats i det centrala systemet. Uppgifterna om fingeravtryck från en sådan tredjelandsmedborgare eller statslös person får inte registreras i det centrala systemet eller jämföras med de uppgifter som överförs till det centrala systemet i enligt artikel 10.2.

När det gäller jämförelse av uppgifter om fingeravtryck som överförs enligt denna artikel med uppgifter om fingeravtryck av sökande av internationellt skydd som överförs av andra medlemsstater och som redan har lagrats i det centrala systemet ska enligt punkt 4 de förfaranden som avses i artikel 6.3 och 6.5 tillämpas.

KAPITEL V: PERSONER SOM BEVILJATS INTERNATIONELLT SKYDD

Artikel 14: Markering av uppgifter

Artikeln föreskriver om markering av uppgifter om personer som beviljats internationellt skydd. Den ursprungsmedlemsstat som beviljat en ansökan om internationellt skydd från en sökande vars uppgifter tidigare varit registrerade i det centrala systemet enligt artikel 6 ska markera de berörda uppgifterna enligt de villkor för elektronisk kommunikation med det centrala systemet som fastställts av förvaltningsmyndigheten. Uppgifterna ska bevaras i det centrala systemet enligt artikel 8, för överföring enligt artikel 6.5. Ursprungsmedlemsstaten ska ta bort markeringen av uppgifter om en tredjelandsmedborgare eller statslös person vars uppgifter tidigare varit markerade enligt punkt 1 om personens status återkallats eller upphävts eller om personen förvägrats förnyelse av sin status i enlighet med artikel 14 eller 19 i rådets direktiv 2004/83/EG.

KAPITEL VI: UPPGIFTSANVÄNDNING, UPPGIFTSSKYDD, SÄKER- HET OCH SKADESTÅNDS- SKYLDIGHET

Artikel 15: Ansvar i frågor som rör an- vändningen av uppgifterna

Artikeln reglerar medlemsstaternas ansvar i frågor som rör användningen av uppgifterna. Ursprungsmedlemsstaten ska ansvara för att fingeravtryck tas på ett lagligt sätt och att uppgifterna om fingeravtryck och de övriga uppgifter överförs till det centrala systemet på ett lagligt sätt. Den ska också se till att uppgifterna är korrekta och aktuella när de överförs till det centrala systemet och att uppgifterna i det centrala systemet registreras, lagras, korrigeras och raderas på ett lagligt sätt. Dessutom ansvarar medlemsstaten för att de resultat av jämförelser av uppgifter om fingeravtryck som har överförts från det centrala systemet används på ett lagligt sätt. Ursprungsmedlemsstaten ska vidare garantera säkerheten för uppgifterna samt svara för den slutgiltiga identifieringen av uppgifterna. Artikeln föreskriver också att kommissionen ska säkerställa att det centrala systemet sköts enligt bestämmelserna i denna förordning. Kommissionen ska särskilt vidta nödvändiga åtgärder för att garantera det centrala systemets säkerhet.

Artikel 16: Överföring

Artikeln föreskriver om överföring av uppgifter, digitalisering av fingeravtryck och dataformatet för överföring. Medlemsstaterna ska överföra uppgifterna på elektronisk väg och de ska registreras automatiskt registreras i det centrala systemet. I den utsträckning som det är nödvändigt ska förvaltningsmyndigheten fastställa de tekniska kraven för medlemsstaternas överföring av dataformatet till det centrala systemet och omvänt och säkerställa att de uppgifter om fingeravtryck som medlemsstaterna överför kan jämföras i det elektroniska systemet för igenkänning av fingeravtryck.

Referensnumret enligt artiklarna 7 och 10 i Eurodacförordningen ska göra det möjligt att entydigt knyta uppgifter till en bestämd per-

son och till den medlemsstat som överför uppgifterna. Dessutom ska det göra det möjligt att avgöra om uppgifterna gäller en person som avses i artikel 6, 10 eller 13. Referensnumret ska inledas med den bokstavsbe-teckning som betecknar den medlemsstat som har överfört uppgifterna. Bokstavsbe-teckningen ska följas av personkategoribe-teckningen. Då ska uppgifter om personer som avses i artikel 6 betecknas med 1, upp-gifter om personer som avses i artikel 10 med 2 och uppgifter om personer som avses i arti-kel 13 med 3.

Det centrala systemet ska snarast möjligt bekräfta de uppgifter som överförts har mot-tagits. För detta ändamål ska förvaltnings-myndigheten fastställa de tekniska krav som är nödvändiga för att se till att medlemssta-terna vid begäran får mottagningsbevis.

Artikel 17: Genomförande av jämförelsen och överföring av resultatet

Medlemsstaterna ska enligt artikeln säker-ställa att uppgifter om fingeravtryck överförs i en kvalitet som lämpar sig för jämförelse genom det elektroniska systemet för igen-känning av fingeravtryck. I förekommande fall ska förvaltningsmyndigheten fastställa lämplig kvalitet hos de uppgifter om finger-avtryck som överförs. Kvaliteten hos de upp-gifter om fingeravtryck som överförts ska snarast möjligt kontrolleras i det centrala sy-stemet. Om de inte lämpar sig för jämförelse i det elektroniska systemet för igenkänning av fingeravtryck ska de ansvariga för det centrala systemet anmoda medlemsstaten att överföra uppgifter om fingeravtryck av lämp-lig kvalitet.

Jämförelsen i det centrala systemet ska genomföras i den ordning som framställning-arna kommer in. Varje begäran ska behand-las inom 24 timmar. En medlemsstat kan be-träffande uppgifter som överförs på elektro-nisk väg av skäl som har samband med den egna lagstiftningen begära att en jämförelse som är särskilt brådskande görs inom en timme. Om dessa behandlingsfrister inte kan hållas av orsaker som förvaltningsmyndighe-ten inte är ansvarig för ska begäran behand-las i det centrala systemet med prioritet när orsakerna i fråga inte längre föreligger. För-

valtningsmyndigheten ska i sådana fall fastställa kriterier för att säkerställa att framställningarna behandlas med prioritet.

Resultatet av jämförelsen ska omedelbart kontrolleras i ursprungsmedlemsstaten. Slutlig identifiering ska göras av ursprungsmedlemsstaten i samarbete med de berörda medlemsstaterna i enlighet med artikel 32 i ansvarsförordningen. Andra uppgifter som har erhållits från det centrala systemet och som har befunnits otillförlitliga ska raderas eller förstöras så snart som det har fastställts att de inte är tillförlitliga. Medlemsstaterna underlättar kommissionen och förvaltningsmyndigheten om resultatet av jämförelsen i det centrala systemet innehåller felaktigheter.

Dessutom ska den medlemsstat som tar ansvar för prövningen enligt artikel 17 i ansvarsförordningen översända ett meddelande om detta med avseende på de berörda uppgifterna i det centrala systemet enligt artikel 6 i denna förordning. Uppgifterna ska bevaras i enlighet med artikel 8, för överföring enligt artikel 6.5.

Artikel 18: Överföring mellan medlemsstaterna och det centrala systemet

Vid överföring av uppgifter från medlemsstaterna till det centrala systemet och omvänt ska den kommunikationsinfrastruktur som upprättats av förvaltningsmyndigheten användas. I den utsträckning det är nödvändigt för att se till att det centrala systemet fungerar effektivt ska förvaltningsmyndigheten fastställa de tekniska förfaranden som är nödvändiga för användningen av kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 19: Datasäkerhet

Medlemsstaten och förvaltningsmyndigheten har vissa skyldigheter för att säkerställa datasäkerheten. Den ansvariga medlemsstaten ska säkerställa datasäkerheten före och under överföringen till det centrala systemet. Varje medlemsstat ska dessutom garantera datasäkerheten för de uppgifter som den mottar från det centrala systemet. Varje medlemsstat ska med avseende på sitt nationella system vidta de åtgärder som är nödvändiga, inbegripet anta en dataskyddsplan. Förvalt-

ningsmyndigheten ska med avseende på driften av Eurodac vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål för datasäkerheten som anges i artikeln, inbegripet anta en dataskyddsplan.

Artikel 20: Tillgång till och korrigering eller radering av uppgifter som registrerats i Eurodac

Ursprungsmedlemsstaten ska enligt artikeln ha tillgång till de uppgifter som den har överfört och som har registrerats i det centrala systemet i enlighet med bestämmelserna i förordningen. Ingen medlemsstat får göra sökningar i uppgifter som har överförts av en annan medlemsstat och får inte heller ta emot sådana uppgifter, med undantag av de uppgifter som härrör från den jämförelse som avses i artikel 6.5.

De myndigheter i medlemsstaterna som ska ha tillgång till de uppgifter som registrerats i det centrala systemet utses av respektive medlemsstat. När en myndighet utses ska det anges uttryckligen vilken enhet som ska ansvara för de uppgifter som gäller genomförandet av denna förordning. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål förse kommissionen och förvaltningsmyndigheten med en förteckning över dessa myndigheter samt med uppgifter om eventuella ändringar i förteckningen. Förvaltningsmyndigheten ska offentliggöra en konsoliderad förteckning i Europeiska unionens officiella tidning det datum som avses i artikel 33.2. Vid framtida ändringar ska förvaltningsmyndigheten offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning varje år.

Dessutom föreskriver artikeln att bara ursprungsmedlemsstaten ska ha rätt att ändra de uppgifter som den har överfört till det centrala systemet genom att korrigera, komplettera eller radera dem (utan att detta påverkar sådan radering som ska utföras enligt artikel 8 eller 12.1). Om en medlemsstat eller förvaltningsmyndigheten har information som tyder på att uppgifter som registrerats i det centrala systemet inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna ska de snarast meddela ursprungsmedlemsstaten detta. När en medlemsstat har information som tyder på att uppgifter har registrerats i det centrala sy-

stemet i strid med denna förordning ska den på samma sätt så snart som möjligt underrätta ursprungsmedlemsstaten och kommissionen om detta. Kommissionen ska kontrollera uppgifterna och vid behov omgående ändra eller radera dem.

Artikel 21: Register

Förvaltningsmyndigheten ska föra register över all uppgiftsbehandling som sker inom det centrala systemet. Av registret ska det framgå varför uppgifterna konsulterats, datum och tidpunkt för detta, vilka uppgifter som har överförts, vilka uppgifter som konsulterats och namnet på den enhet som fört in eller använt uppgifter och på de ansvariga personerna. Uppgifterna får uteslutande användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet enligt artikel 19. Registret ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig tillgång och ska raderas efter ett år efter det att lagringsperioden enligt artiklarna 8 och 12.1 har löpt ut, om registret inte behövs för ett övervakningsförfarande som redan pågår.

Varje medlemsstat ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppnå de mål som anges i denna artikel inom ramen för sina nationella system. Medlemsstaterna ska också föra ett register över de personer som är behöriga att föra in eller använda uppgifterna.

Artikel 22: Skadeståndsskyldighet

Artikeln gäller medlemsstaternas skadeståndsansvar. Varje person eller medlemsstat som har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är oförenligt med bestämmelserna i förordningen har rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för den uppkomna skadan. Medlemsstaten ska helt eller delvis befrias från ansvaret i den utsträckning den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning orsakar skada på det centrala systemet ska medlemsstaten anses ansvarig för skadan, såvida inte och i den mån som förvaltnings-

myndigheten eller en annan medlemsstat har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar. Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat ska regleras genom bestämmelserna i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som är svarande.

Artikel 23: Den registrerades rättigheter

Punkt 1 anger vilka uppgifter en person som omfattas av förordningen ska informeras om av ursprungsmedlemsstaten. De ska lämnas på ett språk som han eller hon rimligen förväntas förstå, skriftligt eller i förekommande fall muntligt. Medlemsstaten ska informera om följande: den registeransvariges och dennes eventuella företrädares identitet, ändamålen med behandlingen i Eurodac, inklusive en redogörelse för målen med ansvarsförordningen, mottagarna av uppgifterna och när det gäller en person som omfattas av artikel 6 eller artikel 10, skyldigheten att lämna fingeravtryck. Dessutom ska personen informeras om sin rätt att få tillgång till och att få rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne och sin rätt att få åtkomst till uppgifter som rör honom eller henne och att begära att oriktiga uppgifter korrigeras eller att olagligen behandlade uppgifter om honom eller henne raderas, inbegripet rätten att få information om förfarandena för att utöva dessa rättigheter och kontaktuppgifter till de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 25.1 och som ska vara behörig att pröva frågor om skydd av personuppgifter.

När det gäller en person som omfattas av artikel 6 eller artikel 10 ska informationen ges när hans eller hennes fingeravtryck tas. I fråga om en person som omfattas av artikel 13 får informationen inte ges senare än vid den tidpunkt då de uppgifter som rör honom eller henne överförs till det centrala systemet. Denna skyldighet ska inte gälla när det visar sig omöjligt eller innebära en orimligt stor ansträngning att ge sådan information. Om den sökande av internationellt skydd är minderårig ska medlemsstaterna lägga fram informationen på ett sätt som är anpassat till personens ålder.

De registrerade får i varje medlemsstat, enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i respektive medlemsstat utöva de rättigheter som anges i artikel 12 i direktiv 95/46/EG.

Utan att det påverkar skyldigheten enligt artikel 12 a i direktiv 95/46/EG att tillhandahålla andra uppgifter ska den registrerade ha rätt att få information om de uppgifter som rör honom eller henne och som registrerats i det centrala systemet, samt om vilken medlemsstat som överförde dem till det centrala systemet. Sådan tillgång till uppgifter får bara beviljas av en medlemsstat.

Var och en får i varje medlemsstat begära att de uppgifter som inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna ska korrigeras eller att de uppgifter som registrerats på ett olagligt sätt ska raderas. Korrigering och radering ska utföras utan onödigt dröjsmål av den medlemsstat som överförde uppgifterna och enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den medlemsstaten. Om det visar sig att uppgifter som registrerats i det centrala systemet inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna eller att de har registrerats på ett olagligt sätt, ska den medlemsstat som överförde uppgifterna korrigera eller radera dem. Medlemsstaten ska då utan onödigt dröjsmål till den registrerade skriftligen bekräfta att den har korrigerat eller raderat uppgifter om honom eller henne.

Om den medlemsstat som överförde uppgiften inte godtar att uppgifter som registrerats i det centrala systemet inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna eller att de har registrerats på ett olagligt sätt, ska den utan onödigt dröjsmål skriftligen förklara för den registrerade varför den inte är beredd att korrigera eller radera uppgiften. Medlemsstaten ska även förse den registrerade med information om vilka åtgärder han eller hon kan vidta om han eller hon inte godtar den förklaring som lämnas. Information ska lämnas om hur talan väcks eller, vid behov, om hur ett klagomål anhängiggörs vid berörda myndigheter eller domstolar i den medlemsstaten samt om ekonomisk eller annan hjälp som finns att tillgå enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den medlemsstaten.

De behöriga myndigheter i medlemsstaterna ska samarbeta aktivt för att skyndsamt se till att de rättigheter som avses i förordningen kan utövas. Om en person begär åtkomst till uppgifter som rör honom eller henne ska den behöriga myndigheten upprätta och bevara en handling där det anges att en sådan begäran skett, och på uppmaning från de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 25 göra handlingen tillgänglig för dessa myndigheter.

Den nationella tillsynsmyndigheten i varje medlemsstat ska, i enlighet med artikel 28.4 i direktiv 95/46/EG, bistå den registrerade med att utöva hans eller hennes rättigheter. Den nationella tillsynsmyndigheten ska bistå och på begäran ge råd till honom eller henne när han eller hon utövar sin rätt att korrigera eller radera uppgifter. I förekommande fall ska de nationella tillsynsmyndigheterna i berörda medlemsstater samarbeta om frågan.

Var och en får i varje medlemsstat enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den berörda medlemsstaten väcka talan eller, vid behov, anhängiggöra ett klagomål vid behöriga myndigheter eller domstolar i den staten, om rätten till tillgång enligt artikeln har nekats honom eller henne. Var och en får, enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den stat som överförde uppgifterna väcka talan eller, vid behov anhängiggöra ett klagomål vid de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den staten beträffande de uppgifter som rör honom eller henne och som har registrerats i det centrala systemet, för att utöva sina rättigheter. De nationella tillsynsmyndigheternas skyldighet att bistå och på begäran ge råd till den registrerade ska hela tiden kvarstå under dessa förfaranden.

Artikel 24: Nationell tillsynsmyndighet

Medlemsstaterna ska se till att den nationella tillsynsmyndighet eller de nationella tillsynsmyndigheter som utsetts enligt artikel 28.1 i direktiv 95/46/EG helt oberoende och i enlighet med nationell lagstiftning kontrollerar att den berörda medlemsstatens behandling av personuppgifter, däribland överföringen av dem till det centrala systemet, sker

på ett lagligt sätt i enlighet med denna förordning.

Artikel 25: Europeiska datatillsynsmannen

Europeiska datatillsynsmannen ska bevaka att förvaltningsmyndigheten behandlar personuppgifter enligt bestämmelserna i denna förordning. Datatillsynsmannen ska se till att en granskning av förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella revisionsstandards. En rapport från dessa granskningar ska sändas till Europaparlamentet, rådet, förvaltningsmyndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna.

Artikel 26: Samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen

De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av Eurodac. De ska inom ramen för sina respektive befogenheter utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, undersöka problem i samband med utövandet av oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem och i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd.

De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska i detta syfte sammanträda minst två gånger om året. En gemensam verksamhetsrapport ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och förvaltningsmyndigheten vartannat år.

KAPITEL VII: SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27: Kostnader

Artikeln behandlar kostnaderna för Eurodac. Kostnaderna i samband med det centrala

systemets och kommunikationsinfrastrukturens inrättande och verksamhet ska belasta Europeiska unionens allmänna budget. Kostnaderna för de nationella enheterna och kostnaderna för deras anslutning till det centrala systemet ska bäras av respektive medlemsstat.

Artikel 28: Årsrapport: övervakning och utvärdering

Förvaltningsmyndigheten ska årligen överlämna rapporter till Europaparlamentet och rådet om det centrala systemets verksamhet. Förvaltningsmyndigheten ska säkerställa att det inrättas förfaranden för att följa upp det centrala systemets verksamhet i förhållande till mål i form av produktion, kostnadseffektivitet och tjänsternas kvalitet. Förvaltningsmyndigheten ska vartannat år förse Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en rapport om det centrala systemets tekniska funktionssätt, inklusive säkerhetsaspekter.

Tre år efter det att förordningen har börjat tillämpas och vart fjärde år därefter ska kommissionen göra en övergripande utvärdering av Eurodac och granska uppnådda resultat mot uppställda mål samt bedöma om systemet fortfarande är berättigat, hur denna förordnings bestämmelser om det centrala systemet, säkerheten vid det centrala systemet tillämpats och eventuella följder för framtida verksamhet. Kommissionen ska sända resultaten av sin bedömning till Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna ska ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta nödvändiga rapporter. Dessutom ska förvaltningsmyndigheten ge kommissionen den information som den behöver för att göra de övergripande utvärderingarna.

Artikel 29: Påföljder

Artikeln föreskriver att medlemsstaterna ska se till att användning av uppgifter registrerade det centrala systemet som strider mot Eurodacförordningen leder till straffrättsliga påföljder enligt den nationella lagstiftningen.

Artikel 30: territoriellt tillämpningsområde

Bestämmelserna i förordningen ska inte tillämpas på något territorium där Dublinförordningen inte är tillämplig.

Artikel 31: Övergångsbestämmelser

För uppgifter som blockerats i det centrala systemet enligt artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 2725/2000 ska blockeringen hävas och en markering i stället införas i enlighet med 14.1 i denna förordning med verkan från och med den dag då förordningen träder i kraft.

Artikel 32: Upphävande

Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 om inrättande av Eurodac och rådets förordning (EG) nr 407/2002 om vissa tillämpningsföreskrifter för den ska upphävas med verkan från den dag då denna förordning träder i kraft.

Artikel 33: Ikraftträdande och tillämplighet

Förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Den ska tillämpas från och med den dag som anges i ett meddelande som kommissionen ska offentliggöra i Europeiska unionens officiella tidning när de nödvändiga villkoren är uppfyllda (alla medlemsstater och kommissionen har vidtagit de tekniska åtgärder som behövs).

4 Verkningar på lagstiftningen

Förslaget har inga betydande effekter för den nationella lagstiftningen. Bestämmelserna om skydd för personuppgifter kan eventuellt föranleda preciseringar i vår lagstiftning.

5 Ekonomiska konsekvenser

Förslaget har inga betydande ekonomiska konsekvenser. Kostnaderna för att inrätta och driva det centrala systemet ska belasta Europeiska unionens allmänna budget. Medlemsstaterna ska själva svara för kostnaderna för

sin nationella enhet och kontakterna mellan den och det centrala systemet. Fristen på två dagar för att ta fingeravtryck kan dock ha vissa ekonomiska konsekvenser.

De föreslagna ändringarna avser att förbättra processen för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan. Det kan snabba upp Dublinmekanismen och därmed reducera kostnaderna, men effekterna är sannolikt små.

6 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet har en mycket positiv inställning till att Eurodac vidareutvecklas. Uppgifterna om fingeravtryck spelar en avgörande roll när det ska bestämmas vilken medlemsstat som har ansvar för att pröva en asylansökan. Detta så kallade Dublinsystem är en viktig del av det gemensamma europeiska asylsystemet. Dublinsystemets funktion bör förbättras för att de frågor som rör dels ansvarskriterierna, dels rättssäkerheten ska kunna beaktas bättre, anser statsrådet.

För att garantera att Dublinsystemet ska fungera effektivt är det av största vikt att uppgifter om fingeravtryck av asylsökande och personer som olagligen passerat en medlemsstats yttre gräns kan bevaras sammanhållet.

Statsrådet ställer sig i princip positivt till de föreslagna ändringarna. Många av dem är tekniska redigeringar och avser att harmonisera texten med annan gemenskapslagstiftning om internationellt skydd. Förordningen kompletteras med bestämmelser om skydd för personuppgifter och de är anpassade till formuleringarna i det gemensamma informationssystemet för viseringar (VIS) som redan tidigare införts i flera rättsakter.

Statsrådet ställer sig bakom kommissionens förslag att utsträcka Eurodacförordningen till att också gälla personer som anhåller om subsidiärt skydd.

Det är nödvändigt att sätta en tidsgräns för överföring av fingeravtryck till Eurodac (artikel 6) eftersom sökandena ofta rör sig snabbt mellan medlemsstaterna. För att rätt stat då ska bli ansvarigt är det viktigt att fingeravtrycken kan registreras tillräckligt snabbt.

Kommissionen föreslår att uppgifterna om personer som grips i samband med att de olagligen passerar en yttre gräns ska lagras i ett år (artikel 12). Det anser statsrådet vara för kort tid (tidigare två år). Ändringen motiveras med att fristen är lika lång som i artikel 10.1 i ansvarsförordningen. Där sägs det att ansvaret för att behandla asylansökningar upphör tolv månader efter att personen olagligen passerade en yttre gräns. Men sådana fingeravtryck har också kunnat användas efter fristen för att lägga fast ansvaret enligt artikel 10.2 i ansvarsförordningen som föreskriver att en medlemsstat kan vara ansvarig för att behandla en asylansökan om sökanden har vistats i den berörda medlemsstaten i minst fem månader utan avbrott.

När det nuvarande Dublinsystemet inrättades tänkte man främst på möjligheten att asylsökande och personer som vistas olagligt i EU rör sig mellan medlemsstaterna. Det ansågs då inte nödvändigt att bevara fingeravtryck på personer med uppehållstillstånd i Eurodac. Men det har visat sig att också personer med uppehållstillstånd kan röra sig mellan medlemsstaterna och söka asyl. Enligt förordningen måste fingeravtryck som tas i samband med att någon olagligen passerar en yttre gräns raderas i Eurodac, om personen får uppehållstillstånd eller lämnar medlemsstaternas territorium (artikel 12). Detta är problematiskt, anser statsrådet och framhåller att också fingeravtryck på personer med uppehållstillstånd bör finnas kvar i Eurodac och att kommissionen bör komma med ändringsförslag i detta hänseende. En ändring skulle tjäna syftet med ansvarsförordningen eftersom det enligt förordningen är den medlemsstat som har beviljat uppehållstillstånd som ansvarar för att pröva en asylansökan.

Med tanke på möjligheten att personer med uppehållstillstånd rör sig mellan staterna är det positivt att kommissionen föreslår att skyddet för personuppgifter om flyktingar ska avskaffas (artikel 14). Då går det att söka uppgifterna i Eurodac eftersom det är viktigt att veta om en sökande har beviljats skydd i någon annan medlemsstat när asylansökningar prövas.

Förslaget från kommissionen är bristfälligt på den punkten att det inte tar tillräckligt

mycket hänsyn till att uppgifterna i Eurodac bör markeras på ett sätt som gör att det går snabbare att bestämma vilken stat som är ansvarig. Systemet bör i synnerhet ge mer information om huruvida asylfrågan redan har behandlats i någon medlemsstat och personen har avvisats till sitt hemland. Då går det att snabbare lägga fast ansvarig medlemsstat när samma person söker asyl en gång till, i och med att onödig begäran om återtagande och mottagande till stater som inte svarar för prövningen minskar.

Eurodac har visat sig vara ett effektivt medel för att lägga fast vilken medlemsstat som ansvarar för att pröva en asylansökan. Statsrådet välkomnar att systemet vidareutvecklas ytterligare för att bättre tjäna EU:s sammanhållna migrationspolitik, inbegripet bekämpning av olaglig invandring och människohandel. Men eventuella satsningar med avseende på att bekämpa olaglig invandring får dock inte leda till att de nationella migrationsmyndigheternas arbete för att lägga fast ansvarig medlemsstat stoppas upp eller försvåras.

Eurodac kan ge betydande vinster i bekämpningen av olaglig invandring och människohandel, förutsatt att uppgifterna i större omfattning kan utnyttjas för att ta reda på vilka vägar de som invandrar olagligt till en medlemsstat eller vistas olagligt där använder och vad de gör.

Vidare är det viktigt att EU balanserat och heltäckande bedömer behovet av att se över sina informationssystem, och då beaktar att missbruk måste förhindras och tar hänsyn till eventuella andra aspekter och förbättringsbehov. Arbetet bör styras av proportionalitets- och lämplighetsprincipen. Utvecklingsinsatserna bör iakttas och stärka integritetsskyddet och principen om fri rörlighet.

Statsrådet välkomnar att sammanhållna lösningar eftersträvas för att administrera och utveckla IT-systemen. Redan nu har EU ett flertal informationssystem (SIS och Eurodac) och fler är under arbete (SIS II, VIS, Exit-Entry). Administrationen och utvecklingsinsatserna bör dock omorganiseras. Enligt statsrådet vore det mest rationellt att överlåta uppdraget till en särskild IT-myndighet.